

VELIKONOCE V PEKLE

ZAJATECKÉHO TÁBORA

Časně ráno 25. března 1951, na Hod Boží velikonoční, vylekal Emil Kapaun všechny ostatní zajatce. Přemluvil totiž čínské ateistické dozorce, aby mu dovolili slavit velikonoční bohoslužbu. Byla to laskavost, které ale brzy litovali. Kapaun si oblékl svou kněžskou štolu a před strážemi neskrýval ani misál - knihu obsahující biblická čtení a modlitby. Nikdo z přítomných na ten den nikdy nezapomněl. Byla to jedna z nejdojemnějších scén, kterou kdy zažili.

Při východu slunce osmdesát důstojníků – hladových, vousatých, špinavých a plných vší – stoupalo na mírnou vyvýšeninu ke studeným schodům vybombardovaného kostela. Kapaun držel prostý kříž ze dvou dřev. Zajatci kolem něho utvořili kruh. Jeden z nich to později popsal tak, že až na černou pásku přes oko vypadal jako jeden z apoštolů v otrhaných šatech.

Kapaun začal mluvit a hlas mu přeskočil; oznámil, že nemá potřebné vybavení k bohoslužbě. Pak ale otevřel misál a začal z něj číst. Tehdy všem došlo, jak moc tím riskuje. Nezačal totiž u velikonočního zaslíbení o novém zrození, ale od temné krutosti Velkého pátku.

Dozorci zlostně hleděli, když Kapaun vyjmenovával zastavení křížové cesty a popisoval Kristovo odsouzení, umučení a smrt. Zajatci, kteří byli zesměšňováni, mučeni a zabíjeni, nyní naslouchali Kapaunovým slovům o tom, že stejně trpěl i Kristus. Slzy tekly.

Kapaun vzal růženec. Požádal nekatolíky, aby dovolili katolíkům se pomodlit růženec; poté si klekli a spolu s ním recitovali slavná tajemství o Kristově vzkříšení, nanebevstoupení, o věčné porážce smrti.

Kapaun měl pak kázání. Tématem bylo odpuštění. Připomínal svým mužům křesťanský pohled na odpuštění a lásku k nepřátelům. Nakonec řekl svým spoluvězňům, že se necítí povolán jim radit o životě, protože není o nic lepší než oni.

Nakonec všichni zpívali, jak je to Kapaun naučil: tak nahlas, aby je slyšeli i řadoví vojáci v jiné části tábora. Hladovějící muži tak zpívali se zbožnou úctou píseň Otče náš.

Kapaun je všechny vyburcoval.

Emil Kapaun byl americký katolický kněz s českými kořeny, který zahynul v zajateckém táboře v Severní Koreji v roce 1951. Jeho služba zachránila mnoho ostatních zajatců před smrtí. Americký prezident Barack Obama ho posmrtně vyznamenal Medailí cti.

Se svolením zpracováno podle biografické knihy Roy Wenzl a Travis Heying:
Nejsilnější zbraň – Emil Kapaun, vojenský kaplan a hrdina korejské války.
Vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.

Více k tématu Velikonoce: www.vira.cz